

Astăzi, Marti, 24 Decembrie, 2024

Sf. Cuv. Mc. Eugenia (*Ajunul Crăciunului*)

1 Timotei 5

¹¹ Dar pe văduvele tinere îndepărtează-le¹; că atunci când dorințele le abat de la Hristos, vor să se mărite

¹² și osândă-și iau asupra-le, pentru că și-au călcat credința cea dintâi²;

¹³ În același timp însă, leneșe fiind, se învață să umble din casă'n casă; și nu numai că sunt leneșe, dar sunt și guralive și iscoditoare, vorbind ce nu trebuie.

¹⁴ Așadar, eu vreau ca văduvele tinere să se mărite, să aibă copii, să-și vadă de casă și să nu-i dea potrivnicului nici un prilej de ocară;

¹⁵ că unele s'au și abătut pe urmele Satanei.

¹⁶ Dacă un credincios sau o credincioasă are [în îngrijire] văduve, să le stea într'ajutor, pentru ca Biserica să nu fie împovărată, ci să le ajute pe cele cu adevărat văduve.

¹⁷ Preoții care cârmuiesc bine să se

¹ Adică: refuză înscrierea lor în evidența văduvelor din subsistența Bisericii.

² = Făgăduința inițială de a fi femeia unui singur bărbat.

învrednicească de îndoită cinste³, mai ales cei ce se ostenesc cu cuvântul și cu învățătura;

¹⁸ că zice Scriptura: **Să nu legi gura bouului care treieră**; și: Vrednic este lucrătorul de plata sa.

¹⁹ Pără împotriva preotului să nu primești, fără numai de la doi sau trei martori.

²⁰ Pe cei ce păcătuiesc muștră-i de față cu toți, pentru ca și ceilalți să aibă teamă.

²¹ În fața lui Dumnezeu și a lui Iisus Hristos și a îngerilor celor aleși⁴ te conjur ca pe acestea să le păzești fără gând precumpănit⁵, nimic făcând cu părtinire.

Luca 17

²⁶ Și precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului Omului:

³ Originalul sugerează și ideea de îndoită răsplată; remunerație dublă (vezi și versetul următor).

⁴ Îngerii aleși, în opoziție cu cei căzuți; ei îl vor însoți pe Domnul la A Doua Sa Venire (cf. Mt 25, 31).

⁵ = Fără prejudecată sau preconcepție; fără ca balanța judecății să se încline dinainte în favoarea cuiva.

27 Mâncau, beau, se însurau, se măritau, până'n ziua când a intrat Noe în corabie și a venit potopul și i-a pierdut pe toți.

28 Și cum a fost în zilele lui Lot: Mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau și zideau,⁶

29 dar în ziua când a ieșit Lot din Sodoma a plouat din cer cu foc și pucioasă și i-a nimicit pe toți.

30 La fel va fi în ziua în care Se va arăta Fiul Omului.

31 În ziua aceea, cel ce va fi pe acoperișul casei, iar lucrurile lui în casă, să nu se coboare să le ia; de asemenea: cel ce va fi în țarină, să nu se întoarcă înapoi.

32 Aduceți-vă aminte de femeia lui Lot.

33 Cel ce va căuta să-și câștige viața, O va pierde; iar cel ce și-o va pierde, O va face vie⁷.

34 Vă spun: În noaptea aceea vor fi doi într'un pat; unul va fi luat, iar altul va fi lăsat.

35 Două vor măcina împreună; una va fi luată și alta va fi lăsată.

36 Doi vor fi în țarină; unul se va lua și altul se va lăsa⁸.

⁶ Spre deosebire de oamenii din vremea lui Noe, care se însurau și se măritau, sodomiții din vremea lui Lot nu mai aveau astfel de îndeletniciri!

⁷ Vezi nota de la Mt 16, 25.

37 Și, răspunzând, I-au zis: „Unde, Doamne?” Iar El le-a zis: „Unde va fi stârvul, acolo se vor aduna și vulturii”.⁸

Tâlcuire

„Cine va căuta să-și scape sufletul, îl va pierde; iar cine îl va pierde, acela îl va dobândi.” Iată ce se cuvine să înțelegem de aici: a ne scăpa sufletul înseamnă a ne cruța pe noi înșine, iar a-l pierde înseamnă a nu ne cruța (subînțelegându-se continuarea: în calea poruncilor Domnului sau slujindu-L pe Domnul). De aici reiese următorul lucru: cine slujește Domnului, plinind poruncile Lui fără a se cruța pe sine, acela se mântuiește; iar cine se cruță pe sine, acela va pieri. Dacă te vei cruța, te vei arăta neîntârziat călcător al poruncilor, prin urmare și slugă netrebnică; iar osânda slugii netrebnice care este? „Pe sluga cea netrebnică aruncați-o în întunericul cel mai din afară: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.” Dați-vă osteneala să luați aminte

⁸ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

la voi înșivă măcar de-a lungul unei singure zile și veți vedea că cruțarea de sine strâmbă toate faptele noastre bune, tăindu-ne pofta de a le săvârși. Fără osteneală și încordare nu faci nimic; dar să te silești nu te înduri și te-ai oprit aici. Sunt unele lucruri pe care vrei, nu vrei, trebuie să le faci. Aceste lucruri sunt împlinite negreșit, chiar de sunt grele; dar aici cruțarea de sine e biruită de sinele însuși: nu lucrezi, nu ai ce mânca; și întrucât lucrarea poruncilor nu este de acest fel, din cruțare de sine ea este întotdeauna trecută cu vederea. Și îngăduirea păcatelor tot din cruțare de sine se trage: îți pare rău să îți refuzi ceea ce îți dorești, ca atare îți împlinești dorința, chiar dacă ea este de-a dreptul păcătoasă ori duce la păcat. Astfel, cel ce se cruță pe sine nu face ce este dator să facă și își îngăduie ceea ce este dator să nu facă. Drept urmare, cum se mântuiește unul ca acesta?⁹

⁹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.